

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

**на съдиите Румен Ненков, Кети Маркова и Анастас Анастасов по
определението по допустимостта, постановено по к.д. № 13/2013 г.**

Не сме съгласни с постановеното по делото определение по допустимостта на искането на 96 народни представители от 42-то Народно събрание за оспорване на законността на изборите за народни представители, произведени на 12 май 2013 г., в частта, с която е оставено без уважение искането на вносителите за изискване от Прокуратурата на материалите по предварителното производство по случая с откритото свръхпроизводство на изборни бюлетини в печатница в гр. Костинброд и за разглеждане на делото в открито заседание.

1. Според нас е неправилен отказът на мнозинството съдии да бъдат изискани и приобщени като писмени доказателства материалите по предварителното производство, образувано по повод придобилия широк отзвук сред обществеността у нас и в чужбина случай с намерените в предизборния ден в печатница в гр. Костинброд изборни бюлетини. Когато решава спорове за законността на изборите, Конституционният съд е длъжен да установи истината по предмета на делото, така както е очертан с внесено в съда искане. В настоящия случай вносителите твърдят, че в предизборния ден и деня на изборите (11 и 12 май 2013 г.) определени участници в изборния процес са нарушили забраната за предизборна агитация по чл. 133, ал. 6 от Изборния кодекс, което е повлияло върху изборния резултат. След като конкретните предизборни прояви се свързват с действията на Прокуратурата и други правозащитни държавни органи, може с голяма степен на вероятност да се очаква, че в съответната документация се съдържат и данни, които са относими към конституционния спор (например, изясняване на законния повод за предприемане на действията от 11 май 2013 г., установяване на официалните съобщения за проведените от компетентните органи

мероприятия и резултатите от тях, адресирани както към конкуриращите се в изборите партии и коалиции, така и към гласоподавателите като цяло и т.н). Няма никаква законова преграда Конституционният съд да събере всички доказателствата, които се необходими за правилното решаване на делото, независимо къде се намират. Нещо повече, той е длъжен да стори това. Така не биха се иззели правомощия на обвинителната власт и другите правозащитни органи, а ще бъдат надлежно упражнени конституционните задължения на органа, който трябва да следи за законосъобразността на националните избори. Затова за нас тезата на мнозинството съдии, че информацията от събраните под надзора на Прокуратурата материали, дори и да е релевантна към конституционния спор, е недостъпна за Конституционния съд, защото предварителното производство не било приключило, е лишена от правна опора.

Във връзка с необходимите за правилното решаване на делото доказателства считаме още, че от Прокуратурата и Централната изборителна комисия трябва да се изискат и материалите, които документират техните действия, актове и официални изявления по повод на т.нар. случай „Костинброд”, извършени в периода 10 – 12 май 2013 г., включително и по комуникацията им както с политическите субекти, участващи в изборите, така и с обществото, т.е. с потенциалните избиратели.

2. Намираме за незаконосъобразен отказа на Конституционния съд да разгледа делото в открито заседание.

Решението на съда за провеждане на заседанието по същество с участие на заинтересуваните страни по чл. 21, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС) не е обвързано от наличието на предварително предложение на вносителя на искането, за да се изисква от него да излага съображения в тази насока. Не може да има правен спор, че Конституционният съд разполага със суверенно правомощие в рамките на

закона да определи по свое усмотрение реда за разглеждане на делото, включително и провеждането на открито заседание, дори и при липсата на съответно искане (в тази насока вж. още и чл. 27, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Конституционния съд).

Вярно е, че досега Конституционният съд е разглеждал изборните дела в закрито заседание, но особеността на настоящия случай се състои в това, че за първи път орган по чл. 150, ал. 1 от Конституцията поставя въпроса за цялостно касиране на изборите за народни представители. Освен това напоследък се появяват публични твърдения, включително и от лица, които персонализират структури на властта, че независимостта и подчинението единствено на закона на отделни съдии и съда като цяло са застрашени от личностни връзки, политически контакти и дори корупционен натиск. Най-добрият отговор на такива внушения е публичното разглеждане на делото, което дава възможност на българските граждани да се запознаят с предприетите от съда процесуални действия, съдържанието на доказателствата и становищата на страните. Това само щеше да утвърди авторитета на Конституционния съд като покаже, че съдиите са готови да поемат своята отговорност, заставайки с лицата си пред обществото.

Съдия:

Румен Ненков

Съдия:

Кеци Манева

Съдия:

Анастас Анастасов
